

- 4) *Articolul 1 punctul 11 din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, al reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/96/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, trebuie interpretat în sensul că*
- *prevederile unei reglementări naționale care măresc de cinci ori cuantumul unei taxe forfetare aplicabile în cazul exploatării jocurilor de tip slot machine în sălile de jocuri și care, în plus, instituie o taxă proporțională aplicabilă aceleiași activități nu constituie „reglementări tehnice” în sensul acestei dispoziții și că*
 - *prevederile unei reglementări naționale care interzic exploatarea jocurilor de tip slot machine în afara cazinourilor constituie „reglementări tehnice” în sensul dispoziției menționate, proiectele acestora trebuind să facă obiectul comunicării prevăzute la articolul 8 alineatul (1) primul paragraf din această directivă.*
- 5) *Articolul 56 TFUE are drept obiect să confere drepturi particularilor, astfel încât încălcarea sa de către un stat membru, inclusiv prin activitatea sa legislativă, să dă naștere unui drept al particularilor de a obține de la acel stat membru repararea prejudiciului suferit ca urmare a acestei încălcări, cu condiția ca încălcarea menționată să fie suficient de gravă și să existe o legătură de cauzalitate directă între încălcarea menționată și prejudiciul suferit, aspect a cărui verificare revine instanței naționale.*
- 6) *Articolele 8 și 9 din Directiva 98/34, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/96, nu au ca obiect să confere drepturi particularilor, astfel încât încălcarea lor de către un stat membru să dă naștere unui drept al particularilor de a obține de la acel stat membru repararea în temeiul dreptului Uniunii a prejudiciului suferit ca urmare a acestei încălcări.*
- 7) *Faptul că reglementări naționale precum cele în discuție în litigiul principal vizează un domeniu de competența statelor membre nu afectează răspunsurile care trebuie date la întrebările adresate de instanța de trimitere.*

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 11 iunie 2015 – Association médicale européenne (EMA)/
Comisia Europeană**

(Cauza C-100/14 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Clauză compromisorie – Contractele Cocoon și Dicoems, încheiate în cadrul celui de Al șaselea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de demonstrare care contribuie la realizarea Spațiului European de Cercetare și la inovare (2002-2006) – Neregularități – Cheltuieli neeligibile – Rezilierea contractelor]

(2015/C 270/12)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Association médicale européenne (EMA) (reprezentanți: A. Franchi, L. Picciano și G. Gangemi, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Delaude și F. Moro, agenți, asistate de D. Gullo, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Association médicale européenne (EMA) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 129, 28.4.2014.

Hotărârea Curții (11 iunie 2015) din 11 iunie 2015 [cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia] – Lisboagás GDL – Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-256/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 9, articolul 73, articolul 78 primul paragraf litera (a) și articolul 79 primul paragraf litera (c) – Bază de impozitare – Includerea cuantumului taxelor colectivităților locale de ocupare a subsolului plătite de societatea concesionară a rețelei de distribuție a gazelor în baza de impozitare a TVA-ului aplicabil prestației furnizate de această societate societății însărcinate cu comercializarea gazelor]

(2015/C 270/13)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lisboagás GDL – Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dispozitivul

Articolul 9 alineatul (1), articolul 73, articolul 78 primul paragraf litera (a) și articolul 79 primul paragraf litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că cuantumul taxelor, precum cele în discuție în litigiul principal, care este plătit colectivităților locale de societatea concesionară a rețelei de distribuție a gazelor pentru utilizarea domeniului public al colectivităților locale menționate și care este repercutat ulterior de această societate asupra unei alte societăți, însărcinată cu comercializarea gazelor, iar apoi de aceasta din urmă asupra consumatorilor finali trebuie să fie inclus în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată aplicabile prestației furnizate de prima dintre aceste societăți celei de a doua în temeiul articolului 73 din directiva amintită.

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.